

Sygn. akt IV U 109/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013r.

Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Duda- Marciszewska

Protokolant: sekr. sądowy Marlena Budzyńska

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013r. we Włocławku na rozprawie

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 19 grudnia 2012r. znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt ***IV U 109/13***

UZASADNIENIE

Wnioskodawca M. K. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 19 grudnia 2012 roku, odmawiającej przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Argumentując zasadność przedłożonego odwołania wnioskodawca podniósł, że nie zgadza się z decyzją Komisji Lekarskiej albowiem jego stan zdrowia nadal się pogarsza, przy jego schorzeniach praca fizyczna jest niemożliwa, a kwalifikacje zawodowe nie pozwalają na podjęcie innej pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał całkowicie zaskarżoną decyzję i wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu wniesionego pisma organ rentowy wskazał, że komisja lekarska ZUS ustaliła, że wnioskodawca jest osobą zdolną do pracy.

Organ rentowy podniósł nadto, że wnioskodawca pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 6 listopada 2012r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wskazując jako podstawę podjętej decyzji art. 61 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych uznał zaskarżoną decyzję za w pełni zasadną.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

M. K. z zawodu jest hydraulikiem, ostatnio pracował jako sprzątac. Do dnia 6 listopada 2012r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy z powodu entezopatii piąty prawej przebytego złamania kostki pobocznej podudzia prawego.

Dowód: okoliczność bezsporna, a nadto opinia lekarska k. 154-157 dokumentacji lekarskiej, decyzja k. 205 akt rentowych.

W dniu 6 listopada 2012r. M. K. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Dowód: wniosek o rentę k. 207 akt rentowych.

Na skutek wszczętego postępowania rentowego wnioskodawca został poddany badaniu przez lekarza orzecznika ZUS, który uznał, iż nie jest on niezdolny do pracy. Niniejsze orzeczenie zostało potwierdzone przez Komisję Lekarską Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Komisja Lekarska rozpoznała u ubezpieczonego nadciśnienie tętnicze bez klinicznie uchwytnych powikłań narządowych, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa, ZZA w wywiadzie z deklarowaną abstynencją, przebyte złamania kostki bocznej podudzia prawego w 2005r.

Dowód: orzeczenie k. 209, k. 214 akt organu rentowego, opinia lekarska k. 181-182 dokumentacji lekarskiej.

Decyzją z dnia 19 grudnia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. powołując się na treść art. 12 i art. 61 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Argumentując zasadność podjętej decyzji organ rentowy wskazał, iż Komisja Lekarska ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Dowód: decyzja k. 215 akt organu rentowych.

M. K. cierpi na zmiany zwyrodnieniowe dyskopatyczne (...)(...), wygojone złamanie (...), nadciśnienie tętnicze (...), zapalenie (...)przepuklinę (...)i (...). Niniejsze schorzenia nie czynią wnioskodawcy niezdolnym do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Dowód: opinia k. 16-17 akt sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy w postaci przede wszystkim dokumentacji medycznej, decyzji organu rentowego i innych dokumentów zgromadzonych przed organem rentowym, które to nie były kwestionowane przez żadną ze stron procesu. Ustalenia co do stanu zdrowia wnioskodawcy Sąd Okręgowy oparł o wnioski wysnute przez biegłych lekarzy sądowych, których analiza nastąpi w dalszej części rozważań.

W ocenie Sądu meriti odwołanie M. K. nie było zasadne, w związku z czym podlegało oddaleniu.

Zasadniczy spór w toku procesu sprowadzał się do oceny czy wnioskodawca jest nadal osobą niezdolną do pracy.

Celem ustalenia powyższego Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 1 lutego 2013 roku dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych internisty, neurologa, kardiologa i psychiatry.

W swojej opinii z dnia 7 marca 2013r. biegli lekarze sądowi zgodnie rozpoznali u wnioskodawcy choroby współistniejące tj. zmiany zwyrodnieniowe (...), wygojone złamanie (...), nadciśnienie tętnicze (...), zapalenie (...), przepuklinę (...)i (...).

Biegli wskazali, że wnioskodawca nie jest częściowo ani całkowicie niezdolny do pracy ponieważ nie utracił zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Biegli podkreślili, że poprawa stanu zdrowia ubezpieczonego

polega na ustąpieniu objawów (...). W badaniu palpacyjnym ok. przyczepu rozciągnięta podeszwy obustronnie bez dolegliwości bólowych. Zmiany zwyrodnieniowe (...)przebiegają bez zespołu bólowego (...). Nadto biegli wskazali, że stwierdzone nadciśnienie tętnicze jest kontrolowane farmakologicznie.

Reasumując biegli zgodzili się z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 12.12.2012r.

Przedłożoną opinię zakwestionował M. K. wskazując, iż pogorszenie jego stanu zdrowia uniemożliwia dalsze wykonywanie przez niego pracy na dowód czego załączył wyniki badań z poradni reumatologicznej.

W cenie Sądu Rozpoznającego sporządzona w sprawie opinia jest pełna, rzetelna i kompletna. Została sporządzona przez biegłych lekarzy specjalistów w zakresie chorób na jakie cierpi wnioskodawca. Biegli w sposób wyczerpujący wyjaśnili dlaczego rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia nie czynią go osobą niezdolną do pracy. Ponadto sporządzona opinia jest jasna i kategoryczna w swoim brzmieniu. Wskazać należy, iż na dokonaną ocenę nie rzutowało zakwestionowanie jej przez wnioskodawcę, albowiem subiektywne odczucie niezdolności do pracy M. K. nie może stanowić podstawy do obalenia wniosków wysnutych przez pięciu niezależnych biegłych sądowych. Fakt pobierania uprzednio świadczenia rentowego nie przesądza sam w sobie o okoliczności bycia niezdolnym. Również przedłożona informacja dla lekarza kierującego nie była w stanie obalić poczynionych przez Sąd ustaleń. Podkreślić bowiem należy, że nazwane przez wnioskodawcę pismo nie jest jak podnosi wynikiem badań reumatologicznych lecz skierowaniem do poradni reumatologicznej, zaś wskazane w nim schorzenia są tożsame z rozpoznaniem biegłych lekarzy sądowych. Uwadze Sądu nie umknęły również dokumenty złożone do akt 7 maja 2013r., jednakże na obecnym etapie postępowania nie wniosły one niczego do sprawy. Dwa dokumenty dotyczą bowiem skierowania do szpitala w dniu 9 lipca 2013r., zatem dopiero uzyskana z tej placówki dokumentacja lekarska mogłaby ewentualnie obrazować stan zdrowia wnioskodawcy, zaś zaświadczenie lekarskie sporządzone dla potrzeb Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności potwierdza rozpoznanie dokonane przez biegłych lekarzy sądowych, ocena zaś czy wskazane w nim schorzenia czynią wnioskodawcę osobą niezdolną do pracy pozostaje w kompetencji Sądu meriti.

Organ rentowy wywodził konsekwentnie w toku procesu, że wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania mu renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż przysługuje ona osobie niezdolnej do pracy całkowicie lub częściowo, trwale lub okresowo, a wnioskodawca za taką nie został uznany przez lekarzy ZUS i biegłych lekarzy.

W ocenie Sądu Okręgowego rację trzeba przyznać stanowisku prezentowanemu w toku procesu przez pozwanego organ rentowy.

Za przyjęciem tego zapatrywania przemawia w szczególności przepis art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227ze zm.) i opinia biegłych lekarzy.

Zgodnie z treścią art. 61 przytoczonej powyżej ustawy prawo do renty, które ustalo z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty, ubezpieczony stał się ponownie niezdolny do pracy.

W sprawie bezspornym jest, że M. K. wniosek o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy złożył 6 listopada 2012r., podczas gdy prawo do pobieranej przez niego wcześniej renty z tytułu niezdolności do pracy ustawało tego właśnie dnia. Wskazać również należy, iż aby uzyskać przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wnioskodawca musi zostać uznany za osobę niezdolną do pracy. Temu warunkowi M. K. nie sprostał.

W treści art. 12 analizowanej ustawy wskazano, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sąd Okręgowy jak wskazano w zaprezentowanych wywodach w pełni podzielił wnioski płynące z opinii biegłych lekarzy sądowych. Tym samym należało uznać, że wnioskodawca nie spełnia warunku dla uzyskania prawa do renty, a mianowicie nie jest osobą niezdolną do pracy.

Mając na uwadze wskazaną argumentację należało oddalić odwołanie wnioskodawcy M. K. na podstawie art.477¹⁴§1 k. p. c.